

κοντού τὸν ὅποιον μὲ δῆλα του τὰ ράσα καὶ τὰ
60 χρόνια ὑπερεπήδησε. Ἐν τούτοις δὲ μὴ ἀνη-
συχῆσῃ ἡ ὑδρόγειος. Τὸ μόνον ἀσφαλές τέλος
είναι τῆς ζωῆς δχι τοῦ κόσμου, ἀλλὰ τῆς ἰδι-
κῆς του, ἀφοῦ φέρει ἐπὶ τῆς σεβαστῆς ράχεώς
του τὸ φορτίον 82 ὄλοκλήρων ἔτῶν!

⌘

Ο Μπολεσεικισμὸς δὲν ἀφήκεν οὔτε τὴν τέ-
χνην ἀθικτον. Ἡ ἀγρία μεγαλοφυΐα του ἔξε-
δηλώθη καὶ εἰς τοὺς ἀνδριάντας. Τὰ Σοβιέτ
τῆς πόλεως Ταμπώφ ἀπεφάσισαν νὰ ἀνεγεί-

ρουν ἀνδριάντα, εἰς ποιὸν νομίζετε; Εἰς τὸν Ἰ-
ούδαν τὸν Ἰσκαριώτην! Οἱ θεοσεβεῖς αὐτοὶ
Ρώσσοι διατὶ ἀρά γε θέλουν νὰ τιμήσουν τὸν
προδότην τοῦ Χριστοῦ; Μυστήριον! Δὲν τοῦ
φθάνει δὲ ἀπαγγονισμὸς, θέλεις καὶ ἀνδριάντα; Καὶ
δὲν θὰ ἥτο προτιμώτερον νὰ ἔκλεξουν ἐνα
ἄλλον μαθητὴν τοῦ Ἰησοῦ, τὸν Θωμᾶν; "Ο-
σον καὶ ἂν πιστεύουν τὰ Σοβιέτ εἰς τὴν ἐπικρά-
τησίν των, αὐτὸς πρέπει νὰ είναι ὁ πολιού-
χός των.

ΔΑΦΝΙΣ

Η ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ ΕΝ ΕΓΡΩΠΗ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ τῶν Ηθι-
κῶν καὶ Πολιτικῶν' Επι-
στημῶν· Παρισίοις, ἔξ-
ελεῖ, μετ' ἄλλων πολι-
τικῶν καὶ στρατιωτι-
κῶν, ἑταῖρον τὸν κ. Πρω-
θυπουργὸν, ὃν καὶ ἐδεξι-
ώθη ἐν ἐπισήμῳ συνε-
δρίᾳ, εἰς ἀντικατάστα-
σιν τοῦ Ρούζβελτ. Ἐπί-
σης ἀνεκτορύχθη ὡς τοῦ
καὶ ἐπίτιμος διδάκτωρ
τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Ὀξφόρδης.

— Η κατάργησις τῆς ὑποχρεωτικῆς ἔξετά-
σεως τῶν Ἑλληνικῶν εἰς τὸ Πανεπιστήμιον τῆς
Ὀξφόρδης, ἐπέφερε μεταξὺ τῶν θαυμαστῶν τῆς
κλασικῆς παιδεύσεως, ἀναστάτωσιν καὶ διαμαρ-
τυρίας. Η Σύγκλητος τοῦ Πανεπιστημίου διὰ
πλειοψηφίας 6 ψήφων καθιέρωσε καὶ πάλιν
ὑποχρεωτικὸν τὸ μάθημα τῆς Ἑλληνικῆς.

— Εν Παρισίοις ἐδόθη συναυλία ὑπὸ τοῦ
ἐκεῖ μεταβάντος πρὸς επονδάς βιολιστοῦ κ. Φρ. Βολωνίνη, συμπράξει τοῦ βιολονεσελίστα κ. Πα-
παδημητρίου. Τὸ παῖξιμον τοῦ νεαροῦ βιολιστοῦ
ἐνθυμίζει κατὰ τοὺς Γάλλους κριτικοὺς τὸν Τιμών
καὶ τὸν Κράισλερ. Ο κ. Πρωθυπουργὸς ἐτί-
μησε τὴν συναυλίαν, συγχαρεὶς τὸν Ἑλληνα
καλλιτέχνην.

— Εδημοσιεύθη ἐν Παρισίοις τόμος ποιημά-
των τοῦ Ροστάν ὑπὸ τὸν τίτλον «Le vol de la
Marseillaise». Τὰ περισσότερα είναι ἀνέκδοτα, ὅλα
δὲ ἐμπνευσμένα ἀπὸ τὸν πόλεμον. Εἶναι μέρος
σειρᾶς, ἣν δὲ ποιητῆς ἐσκόπει νὰ συμπλικώσῃ.

— Ο διάσημος Παταλός γλύπτης κ. Απολλόνι
διωρίσθη δήμαρχος Ρώμης, εἰς ἀντικατάστασιν
τοῦ πρόγκηπος Κολλόνα, παραιτηθέντος.

— Ο γνωστὸς Ἀγγλος φιλέλλην δημοσιολό-
γος κ. Πέμπερ Ρίηβς ἐν διαλέξει του εἰς τὸ Β
κολλέγιον τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Λονδίνου ἐ-
ξῆρε τὴν πνευματικὴν καὶ ἡθικὴν ζωτικότητα
τοῦ συγχρόνου Ἑλληνισμοῦ.

— Οἱ Γερμανοὶ ἀποχωροῦντες ἐκ τοῦ Σλέ-
σβικη, διερχομένοι εἰς τὴν Δανίαν, συνα-

πέκομισαν καὶ τὸν ἀνδριάντα τοῦ Βίσμαρκ.

— «Η Γαλλικὴ Κωμωδία» ἐδέχθη νὰ παιᾶνη
τὸν «Ἐκθρὸν τοῦ λαοῦ» τοῦ Ἰψεν. Εἶναι ἡ
πρώτη φορὰ καὶ διὰ τοῦ δορβιηγὸς δραματουρ-
γὸς ἐμφανίζεται εἰς τὸ πρῶτον ἐπίσημον Γαλ-
λικὸν θέατρον, διόπου δὲν παίζονται ξένα ἔργα ἐ-
κτὸς κλασικῶν, ἥτοι τῶν Ἑλλήνων τραγικῶν καὶ
τοῦ Σαίξπηρ.

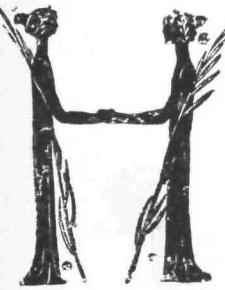
— Τὸ χιλιόδραχμον βραβεῖον τῆς «Association
de la Critique» τῶν Παρισίων, ἀπενεμήθη, ἐ-
φέτος εἰς τὸν κ. G. le Cardonnel, διὰ τὰς κριτικάς
του ἔργασίας, τὸ δὲ χρυσοῦν μετάλλιον τῆς αὐ-
τῆς ἑταρείας· εἰς τὴν οἰκογένειαν τοῦ φονευ-
θέντος κατὰ τὸν πόλεμον Πέτρου Ζιλμπέρ,
συγγραφέως τοῦ ἔργου «La Forêt des Cipres».

— Η ἀπονομὴ τοῦ βραβείου Νόμπελ τῆς φι-
λολογίας, τῆς φυσικῆς, κημείας καὶ ιατρικῆς διὰ
τὸ 1919 ἀνεβλήθη ὡς καὶ τοῦ μὴ ἀπονεμη-
θέντος ἔτι βραβείου τοῦ 1918, διὰ τὸν Ιούνιον
τοῦ 1920.

— Τὸ μέγα βραβεῖον ἐκ 10 000 φράγ. διὰ
τὴν φιλολογίαν τῆς Γαλλικῆς Ακαδημίας ἀπε-
νεμήθη εἰς τοὺς Jerôme καὶ Tharaud, διὰ τὴν
συνολικήν των ἔργασίαν καὶ τὸ βραβεῖον τοῦ
μυθιστορήματος ἐκ 5,000 εἰς τὸ Benoit διὰ τὸ
μυθιστόρημά του L' Atlantide.

— Απέθανεν δὲ Victor Segalen, πολύτροπος
φιλολογικὴ φυσιογνωμία. Ιατρὸς τοῦ ναυτικοῦ,
ἀρχαιολόγος, μυθιστοριογάφος, δραματουργός,
ἔξερευντης, ἀλλὰ πρὸ παντὸς ποιητής. Τὸ σπου-
δαιότερον ἔργον του είναι τὸ παράδοξον καὶ δυ-
νατὸν μυθιστόρημά του «Les Immémoriaux» ἐκ-
δοθὲν τῷ 1907. Τὸ ἔργα του «Stèles» καὶ «Pein-
tures» είναι ἐπίσης ἐνδιαφέροντα. Αφίνει πολλὰ
ἀνέκδοτα ἔργα, ἐν οἷς καὶ μέγα σύγγραμμα περὶ
τῆς Κινεζικῆς γλυπτικῆς, ἣν ἔγραψε κατόπιν τριῶν
ταξιδίων εἰς τὴν Ἀπωλεῖαν καὶ ἔν δρᾶ-
μα τὸν «Ορφέα» τοῦ διοίου τὴν μουσικὴν εί-
χεν ἀναλάβη νὰ γράψῃ δὲ Λεμπυσσόν.

— Εωρτάσθη ἐν Ἀμερικῇ ἡ ἐκατονταετηρίς
τῆς γεννήσεως του μεγάλου Ἀμερικανοῦ ποιη-
τοῦ Ούντλετ Ούντμαν. Ἡτο δὲ πρέπει ἐξοχὴν ψάλ-
της τῆς νεότητος, τῆς ὑγιοῦς ζωῆς, τῆς ισότι-

ΠΙΝΑΚΟ ΘΗΚΗ

τος. Τὸ βιβλίον του «Φύλλα τῆς χλόης» εἰς τὸ δρόποιον περιγράφει τὴν ζωήν του, εἶναι ἐν ἀριστούργημα, τὸ δρόποιον ἔχει εἰς δλας σχεδὸν τὰς γλώσσας μετ ῥρασθῆ. Ἡτο τόσον ἀφιλοχρήματος, ὡστε κάποτε ἐπεί νασε. Υπάρχουν σωματεῖα φέροντα τὸ δνομά του καὶ εἰδικὸν περιοδικὸν ἐκδίδεται ἀφιερωμένον εἰς τὴν μελέτην τῶν ἔργων του. Μόνον ἐν Ἑλλάδι ὁ Οὐίτμαν εἶναι ἄγνωστος.

— Ἀπέθανεν δὲ Γάλλος συγγραφεὺς καὶ δημιουργόφος Henri Beauclair, ἐν ἡλικίᾳ 58 ἑτῶν. Ἀφίνει ἔργα τὰ δρόποια ἥρεσαν πολύ. Ἰδού οἱ τίτλοι τῶν σπουδαιοτέρων. *La ferme à Goron.* — *Ohé l' artiste.* — *Le Eternelle chanson.* — *Les Horizontales.* — *Pentezôte.* — *Tapis vert.* Τὸ ἀνώτερον δμως δλων τὸ δρόποιον θὰ μείνῃ εἰς τὴν ίστορίαν τῶν γραμμάτων εἶναι τὸ συμπαθέστατον ἔργον του *Les Déliquescences d' Adoré Floupette.*

— Ἡ Ἀκαδημία Γκονκούνδη ἔξελεξεν ὡς μέλος αὐτῆς εἰς ἀντικατάστασιν τοῦ ἀποθανόντος Πλόλ Μαργκερίτ τὸν Emile Berjerat διὰ ψήφων 6 κατὰ 3. Ὁ ἐκλεγεὶς εἶναι μυθιστοριογράφος, ποιητής, δραματικός καὶ χρονογράφος. Ἔγεννήθη τῷ 1845. Συνειργάσθη εἰς ἐφημερίδας καὶ ἔχει ἐκδώση περὶ τοὺς 20 τόμους.

— Πρωτοβουλίᾳ τῆς Παρισινῆς Ἀκαδημίας τῶν Ἐπιγραφῶν καὶ τῆς τῶν Ἡθικοπολιτικῶν Ἐπιστημῶν καὶ συμμετοχῇ τῶν Ἀκαδημιῶν Ἀμερικῆς, Βελγίου, Ἰταλίας, Ρουμανίας καὶ τῶν ἀντιρροσώπων τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Ἱαπωνίας ἀπεφασίσθη ἡ σύστασις Ἐπιστημονικῆς δημοσπονδίας ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἀκαδημαϊκὴ Ἔνωσις». Σκοπὸς αὐτῆς ἔρευναι καὶ δημοσιεύσεις φιλολογικαί, ίστορικαί, ἐπιστημονικαὶ καὶ πολιτικαί.

— Ἡ Σύγκλητος τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Λονδίνου ἔξελεξεν ὡς πρῶτον καθηγητὴν διὰ τὴν ἔδραν τῆς Νεοελληνικῆς καὶ Βυζαντινῆς φιλολογίας, εἰς τὸ Κίγκς Κόλετζ, τὸν κ. Ἀρνολδ Τόϋμπη, πρόφην ἐταῖδον τοῦ Κολλεγίου Μπέλλιολ τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Οξφόρδης. Ὁ κ. Τόϋμπη ἐταξιδεύεεν ἀλλοτε εἰς Ἑλλάδα καὶ Κρήτην, ἐδημοσίευσε δὲ διαιρόδυνς ίστορικὰς μελέτας περὶ Ἑλλάδος καὶ τῆς ἔγγυς Ἀνατολῆς.

— Εἰς τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον τῶν Παρισίων ὑπεβλήθη πρότασις δύος ἀπαλλαγῆς ἡ πόλις ἀπὸ τὰ ἀτεχναὶ ἀγάλματα, τὰ δρόποια τὴν ἀσχημίζουν. Εἶναι δὲ αὐτὰ πενήντα περίπου, ἐπροτάθη δὲ νὰ ἔξορισθοῦν εἰς τὰ βάθη τῶν μουσείων ἢ εἰς ἀποκέντρους συνοικίας, διὰ νὰ μὴ προσβάλουν συχνὰ καὶ ἐπίμονα, ίσταμενα εἰς τὰ κέντρα, τὸ αἴσθημα τοῦ Καλοῦ.

— Εἰς τὸ Παρίσι τὸν ἰδρύθη ἔνα θέατρον, τὸ δρόποιον θὰ παιέῃ τὰ ἔργα τῶν ἀγνώστων καὶ νεαρῶν συγγραφέων, ποὺ δὲν κατώρθωσαν νὰ

παραβιάσουν τὰς πύλας τῶν μεγάλων θεάτρων. Ἐπωνυμάσθη Τὸ Σανίδωμα (*Le Tréteau*) οὗ δὲ ἴδουται τον χ. κ. Ζάν Λαμπυσκίερ καὶ Ἀνδρέας Λάν, φιλοδοξοῦν νὰ ἀναστήσουν τὰς παλαιὰς φτιολογικὰς μάχας, μὲ δλην τὴν δριμύτητά των. Ἄρα γε οἱ νέοι τοῦ «Σανίδωματος» ἔχουν τὸν σκοπὸν νὰ ἐπιβληθοῦν διὰ τῆς . . . σανίδος ;

— Εἰς τὴν «Γαλλικὴν Κωμῳδίαν» ἐπαίχθη ὡς ἔργον ἐπίκαιον ἡ τραγῳδία τοῦ Αἰσχύλου οὖ «Πέρσαι».

— Ἡ «Opéra Comique» ἔωρτασε τὴν γιλιοστὴν παράστασιν τῆς Μανού τοῦ Μασσενέ, ἥτις παρεστάθη τὸ πρῶτον τὴν 19ην Ἰανουαρίου τοῦ 1904.

— Ο τιμῶν ἐν Εὐρώπῃ τὴν Ἑλλην. τέχνην ἔξοχος βιολιστὴς κ. Ἀνεμογιάννης ἔδωσε συναυλίαν λίαν ἐπιτυχῆ εἰς Λονδίνον. Ἐξετέλεσε καὶ τὴν περίφημον ἴδικήν του βουκολικὴν σύνθεσιν. Ἡ κ. Ἀνεμογιάννη ἐτραγουδήσεν ἐκεκτὰ τεμάχια μεγάλων συνθετῶν, ὡς καὶ Γαλλικὰ τραγούδια τοῦ ΙΗ' αἰώνος.

— Ἡ Ἀγγλία θὰ ἐօρτάσῃ τὴν ἑκατονταετηρίδα τοῦ Τζών Ράσκιν, τοῦ φιλοσόφου τῆς ἀπλῆς ζωῆς.

— Εἰς Παρισίους θὰ διοργανωθῇ Ἐκθεσις καλλιτεχνικὴ τῷ 1922 ἀποκλειστικῶς διὰ τοὺς Συμμάχους καὶ οὐδετέρους.

— Η περίφημος εἰκὼν «Τραγικὴ Μοῦσα» τοῦ Αγγλού ζωγράφου Ρέϋνολδς, ἐπωλήθη ἐν Λονδίνῳ ἀντὶ 54,000 Ἀγγλικῶν λιρῶν, ποσὸν τὸ δρόποιον οὐδέποτε μέχρι τοῦδε ἐπληρώθη δι' Αγγλικὴν εἰκόνα.

ΜΕΙΔΙΑΜΑΤΑ

— Καὶ ὅμως μὲ δλην τὴν ἀγραμματοσύνην του δὲ νέος αὐτὸς θὰ πάγι ψηλά.

— Πῶς ;

— Κατετάχθη ἀεροπόρος.

※

“Ἐνας Γαλλομαθὴς ὅμιλει χειρόνομῶν, ἐπὶ φλέγοντος ζητήματος”

— Μὴ κάνεις ζωηρὰς χειρονομίας, σὲ παρακαλῶ, γιατί εἶναι ἀφρόδητη ἢ ζέστη.

※

Αἱ καλαὶ φίλαι.

— Τί κολακείες ποῦ ἔρευναι αὐτοὶ οἱ ζητιάνοι. Πρὸ δὲ λίγους ἔνας τυφλὸς μοῦ εἶπε : «Ωραία μου κυρίᾳ, δόστε μου μιὰ δεκάρα !»

— Ἄ, τὸν κατεργάρη. Σοῦ τὸ εἶπε γιὰ νὰ πιστέψῃς δτὶ πράγματι εἶνε τυφλός.

※

‘Ομιλοῦν διὰ τὰ νέα ἀναγνωστικὰ βιβλία.

— Εἶναι τρομερὸν πρᾶγμα ἡ διγλωσσία.. .

— Είσθε καθηγητής ;

— “Οχι ἀλλὰ ἔχω γυναικα καὶ πενθεράν.